

Η ναυμαχία του Ναβαρίνου

Η ναυμαχία στο Ναβαρίνο έγινε στις 8 Οκτωβρίου του 1827, στον κόλπο Ναβαρίνο, στη δυτική ακτή της χερσονήσου της Πελοποννήσου, στο Ιόνιο Πέλαγος. Εκεί οι συμμαχικοί στόλοι, ο βρετανικός, ο ρωσικός και ο γαλλικός, υπό τις διαταγές του Άγγλου ναυάρχου Έντουαρντ Κόδριγκτον σχεδόν εξάλειψαν τον αντίστοιχο τουρκοαιγυπτιακό (Περισσότερα...)

Στις 24 Ιουνίου 1827, υπογράφηκε η συνθήκη του Λονδίνου μεταξύ Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας, η οποία καθόριζε τα της ανεξαρτησίας της Ελλάδας. Στις 5 Αυγούστου, ο Άγγλος αντιναύαρχος Κόδριγκτον και ο Γάλλος υποναύαρχος Δεριγνύ έφτασαν στο Ναύπλιο, όπου ανήγγειλαν επίσημα τη συνθήκη του Λονδίνου στην Ελληνική Κυβέρνηση. Στις 12 Σεπτεμβρίου, ο Κόδριγκτον έφτασε στο Ναβαρίνο και βρίσκοντας τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο ήδη εκεί, κοινοποίησε στον Ταχίρ πασά τη Συνθήκη του Λονδίνου, σύμφωνα με την οποία απαγορεύτηκε οποιαδήποτε μεταφορά στρατού και πολεμοφοδίων στην ηπειρωτική Ελλάδα και τα νησιά. Συγχρόνως, τον προειδοποιούσε ότι σε περίπτωση παραμικρής αντίδρασης εναντίον Αγγλικού πλοίου θα κατέστρεφε όλο τον τουρκικό στόλο. Τα ίδια επανέλαβε στον Ιμπραήμ ο Δεριγνύ, ο οποίος έφτασε στο Νεόκαστρο στις 10 Σεπτεμβρίου.

Ο Ιμπραήμ ενημέρωσε τους δύο ναυάρχους (ο Χέυδεν με τον ρωσικό στόλο δεν είχε φτάσει ακόμη) ότι είχε εντολή να πνίξει τις τελευταίες εστίες της Επανάστασης. Για να ενεργήσει όμως, περίμενε νέες οδηγίες μετά από 20 περίπου μέρες. Στο διάστημα αυτό, θα συμμορφώνονταν με την επιθυμία των Συμμάχων. Η συμφωνία αυτή παρέμεινε μόνο προφορική και δεν τηρήθηκε. Όταν ο Ιμπραήμ πληροφορήθηκε κάποιες κινήσεις Πελοποννησίων γύρω από τη Βοστίτσα και κυρίως μόλις πληροφορήθηκε την καταστροφή της τουρκικής μοίρας στον κόλπο των Σαλώνων, έστειλε ισχυρή μοίρα με ενισχύσεις για να εφοδιάσει την Πάτρα. Τους εμπόδισε όμως ο Κόδριγκτον με τον στόλο του κι έτσι ο Ιμπραήμ με τον Ταχίρ, γύρισαν στο Ναβαρίνο.

Στις 30 Σεπτεμβρίου οι τρεις συμμαχικές μοίρες (γιατί στο μεταξύ, δύο ημέρες προηγουμένως είχε φτάσει και η ρωσική υπό τον Χέυδεν) αγκυροβόλησαν έξω από τη Σφακτηρία. Αποφάσισαν να συντάξουν έγγραφο προς τον Ιμπραήμ, με το οποίο θα απαιτούσαν την άμεση κατάπαυση των εχθρικών ενεργειών στην Πελοπόννησο, σύμφωνα με τους όρους της συνθήκης. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, θα αντιμετώπιζε τις άμεσες συνέπειες. Ο Ιμπραήμ με πονηρό τρόπο απέφυγε να παραλάβει το έγγραφο. Έπειτα από αυτή την εξέλιξη, οι τρεις ναύαρχοι, αποφάσισαν να μπουκώσουν στο λιμάνι για να του επαναλάβουν την πρόταση τους.

Το μεσημέρι της 8ης Οκτωβρίου 1827, ο συμμαχικός στόλος άρχισε να μπαίνει στο λιμάνι για να παραταχθεί σύμφωνα με τις οδηγίες του Κόδριγκτον. Ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος υπερείχε αριθμητικά σε σχέση με τον συμμαχικό. Αποτελούνταν από 89 σκάφη, με 2240 πυροβόλα, ενώ ο συμμαχικός από 27 πλοία με 1324 πυροβόλα. Επικεφαλής του στόλου ήταν η αγγλική ναυαρχίδα «Ασία» και γενικός αρχηγός ο Κόδριγκτον. Η ατμόσφαιρα ήταν από την αρχή ηλεκτρισμένη και πολύ σύντομα δόθηκαν οι αφορμές για να ξεκινήσουν πυροβολισμοί και κανονιοβολισμοί. Μέσα σε λίγα λεπτά, το πυρ γενικεύτηκε. Στην αρχή, η ναυμαχία διεξάγονταν μόνο από τα αγγλικά και γαλλικά πλοία. Όταν πλησίασε και ο ρωσικός στόλος με επικεφαλής τη ναυαρχίδα «Αζόφ», το ηθικό των συμμάχων αναπτερώθηκε και οι κανονιοβολισμοί έγιναν ακόμη πιο έντονοι και πεισματώδεις. Γύρω στις 6.00 μ.μ., τα πάντα είχαν τελειώσει. Η ναυμαχία είχε κρατήσει 4 ώρες και το αποτέλεσμα της έδειξε την υπεροχή των ευρωπαϊκών στόλων.

Από τα 89 πλοία του τουρκοαιγυπτιακού στόλου, τα 60 είχαν καταστραφεί, ενώ τα υπόλοιπα είχαν υποστεί σοβαρές ζημιές. Όσο για τον στρατό, υπολογίστηκε ότι περίπου 6.000 άνδρες σκοτώθηκαν. Από τους συμμάχους, σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν γύρω στους 650 άνδρες, αλλά κανένα πλοίο δεν βυθίστηκε. Πολλά όμως υπέστησαν ζημιές και κυρίως οι ναυαρχίδες, περισσότερο μάλιστα η «Ασία» που βαλλόταν συνεχώς από παντού. Εκείνο που έκρινε τον Αγώνα, ήταν η μεγαλύτερη δύναμη των συμμαχικών πυροβόλων τα οποία σχεδόν πάντα εύρισκαν τον στόχο τους.

Γεγονός πάντως είναι ότι οι τρεις συμμαχικές μοίρες αγωνίστηκαν εξίσου γενναία και με εξαιρετικό πνεύμα συνεργασίας. Οι τρεις ναύαρχοι στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, περισσότερο όμως απ' όλους, διακρίθηκε ο Κόδριγκτον, η ψυχή της ναυμαχίας.

Πηγή: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ, Εκδοτική Αθηνών, τόμος ΙΒ', σελ. 466-468 (*Συλλογή Βιβλιοθήκης Ε.Μ.Σ.*)